

[K. Axel Nielsen.]

føre bevis for påstandenes rigtighed. Et formiddagsblad, Ekstrabladet for i tirsdags, havde på forsiden en kæmpeoverskrift, der lød „Kartotekerne bygges op efter Gestapomønster“. I artiklen under denne overskrift, med en anonym, påstået tidligere efterretningsmand som kilde, hedder det — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Man følger stort set det nazistiske Tysklands forskrift for Gestapo: kan du ikke ramme en mand, fordi han er kommunist — så se efter, om han ikke er jøde eller af ikke-arisk oprindelse. Glipper de to ting, så opnoter ham som homoseksuel. Det kan han aldrig modbevise, når vi anholder ham en skønne dag ...“

Og så taler man — ja, det gør i hvert fald den ærede ordfører for forslagsstillerne — om den grundlovssikrede ytringsfrihed og efterretningstjenestens farlige trussel herimod. Både Ekstrabladets ansvarshavende redaktør og den pågældende medarbejder er dog, så vidt jeg ved, stadig på fri fod. At bladets alarmerende oplysninger er urigtige, fremgår af den højtærede justitsministers oplysninger i dag. Ministeren sagde, at der ikke sker registrering af personer alene på grundlag af medlemskab af organisationer som Aldrig mere Krig, Kvindernes Fredsliga, Atomkampagnen m. fl., og at der heller ikke sker registrering af deltagere i atomprotestmarch eller af homoseksuelle. Jeg er sikker på, at den højtærede minister kunne have udvidet antallet af eksempler på befolkningsgrupper, der ikke registreres, idet opremsningen naturligvis ikke er udtømmende, men jeg vil dog gerne, i anledning af at Ekstrabladet nu netop nævner jøder, ikke-ariere, spørge den højtærede minister, om der sker registrering af såkaldte ikke-ariere. Må jeg føje til, at jeg i og for sig ikke er i tvivl om svaret.

Når denne førstebehandling af forslaget til folketingsbeslutning er afsluttet, vil jeg stille forslag om, at det henvises til behandling i et 17 mands udvalg. Vi må da forhandle os frem til sammensætningen af et kontrolorgan, der uden at skade effektiviteten kan holde øje med efterretnings-tjenestens virksomhed. Det er min opfattelse, at dette kontrolorgan skal være så fåtalligt som muligt, f. eks. på 2 personer,

og det vil — synes jeg — være mest i overensstemmelse med formålet, at dette organ vælges af folketinget — det er dog her i folketinget, at garantien for bevarelsen af vor demokratiske samfundsopbygning bør ligge.

En anden ting er så, at den opgave, der pålægges dette kontrolorgan, vel vil være ret byrdefuld, og at det derfor måske kan være vanskeligt at finde de personer blandt folketingets medlemmer, der kan afse den fornødne tid til opgavens løsning. Må jeg i denne forbindelse spørge den højtærede justitsminister, om der kan gives nærmere oplysning om karakteren og omfanget af dette kontrolorgans arbejde.

Vi kan altså i mit parti ikke stemme for det fremsatte forslag, der, hvis det gennemførtes, ville lamme efterretningstjenesten; men vi er som sagt villige til at drøfte det i et udvalg.

Vagn Bro: Hvad angår dette forslag til folketingsbeslutning, skal jeg på mit partis vegne udtale, at det efter vor mening er en selvfølge, at et folkestyret land også må have en ret, ja, en naturlig pligt til at sikre sig, til på dette som på andre områder at være forberedt på at forsvare sin konstitution. Hertil har dette tings flertal, som oplyst af den højtærede minister, jo ved flere lejligheder givet tilslutning.

Hvad der end i pressen og andetsteds er anført angående fejltagelser — eller lad os sige mindre hensigtsmæssig arbejdsmetode — fra politiets side, må det dog slås fast, at der ikke findes noget land, der ikke har et sådant sikringsmateriale. Jeg tør vistnok i så henseende antyde, at sådant materiale ikke mindst er omfattende udarbejdet og benyttet i diktaturlande, hvorfor det også må forekomme ejendommeligt, at det netop er de danske personer, der har haft eller har tilknytning til disse ideologier, der i vort rige møder stærkest som kritikere, selv om de ved, at de kartoteker, der her i landet er tale om, er langt, langt mindre omfattende end i de andre lande.

Men en helt anden sag er det, når jeg nu tidligere har nævnt vort formål på dette område — at sikre i vid forstand konstitutionen mod voldelige angreb — at man uden tvivl både i indsamlingshenseende og personantal måske i de enkelte tilfælde er